

ПРИМЉЕНО: 29 AUG 2024			
Орг. јед.	Бр. ј.	Прилог	Вредност
02	757/7	—	—

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Изборно веће Универзитета у Београду – Правног факултета, на XXVI седници од 24. јуна 2024. године, донело је одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту **једног сарадника у звању асистент за Уставноправну ужу научну област – предмет: Уставно право**, на Универзитету у Београду – Правном факултету.

Конкурс је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 57 од 28. јуна 2024. године и у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 1099 од 3. јула 2024. године, као и на интернет страници Факултета.

Истом одлуком Изборно веће је именовало Комисију за писање реферата о пријављеним кандидатима, у следећем саставу: **проф. др Владан Петров** (председавајући Комисије), редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, **проф. др Танасије Маринковић** (члан Комисије), редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду и **проф. др Маријана Пајванчић** (чланица Комисије), редовна професорка Правног факултета Универзитета у Новом Саду, у пензији.

Након што се упознала с конкурсним материјалом, Комисија има част да Изборном већу поднесе следећи:

ИЗВЕШТАЈ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

На конкурс за избор једног сарадника у звању асистента за Уставноправну ужу научну област (предмет: Уставно право) у року се пријавио један кандидат: **Александар Цветковић**.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Александар Цветковић

1.1. Образовање

Александар Цветковић рођен је у Врању 17. фебруара 1996. године. Завршио је Основну школу „Доситеј Обрадовић“ у Врању као носилац Вукове дипломе, а потом Медицинску школу „Др Изабел Емсли Хатон“ у Врању као Так генерације и носилац Вукове дипломе.

На Правни факултет Универзитета у Београду се уписао 2015. године и на њему је дипломирао 29. септембра 2020. године, на теоријско-правној наставној групи с просечном

оценом 9,63. Све испите с теоријско-правне наставне групе је положио с оценом 10, као и све испите из групе јавноправних предмета, међу којима и Изборно право и Мањинска права.

За време основних студија, Александар Цветковић је написао више семинарских радова, међу којима се посебно истиче рад из Уставног права с темом „Природа система власти Пете француске републике – значај уставних конвенција у процесу преображаја система власти“ под менторством проф. др Танасија Маринковића. Учествовао је у симулацији суђења у организацији *ELSA* и био је полазник Правне клинике за Еколошко право. Током студија, био је стипендиста Фонда за младе таленте „Доситеја“, Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Правног факултета Универзитета у Београду, а добио је и похвалницу Правног факултета за најбоље студенте, као и награду Града Врања за најбоље студенте.

Мастер студије, јавноправни модул, уставноправни подмодул, уписао је 2020. године, а завршио 1. октобра 2021. године и тиме стекао академски назив мастер правник из уже уставноправне научне области. Све испите положио је са оценом 10 (Уставно право, Политички систем, Теорија федерализма). Мастер рад на тему „Утицаји историјских устава Србије и Југославије на изградњу националног уставног идентитета“ одбранио је са оценом 10. Ментор при изради рада био је проф. др Владан Петров.

Године 2021. уписао је докторске студије на Правном факултету Универзитета у Београду. Оквирно питање докторског рада гласи „Постмодерни конституционализам и промене концепта суверености“, а привремени ментор је проф. др Танасије Маринковић. У октобру 2022. године положио је испит из предмета Методи научно-истраживачког рада и вештине и одбранио приступни рад под називом „Могућности референдума у консоцијативној демократији“ пред комисијом у саставу проф. др Миодраг Јовановић и проф. др Танасије Маринковић. У јуну 2023. године је положио први усмени докторски испит са просечном оценом 10,00 и то: Уставно право – 10 (проф. др Танасије Маринковић), Људска права – 10 (проф. др Владан Петров) и Политички систем – 10 (проф. др Марко Станковић), а у априлу 2024. године други усмени докторски испит са просечном оценом 10,00 и то: Судска контрола уставности – 10 (проф. др Владан Петров) и Теорија федерализма – 10 (проф. др Танасије Маринковић). У јуну 2024. године је одбранио семинарски рад „Распуштање парламента – правна природа акта о распуштању и могућности контроле“ под менторством проф. др Танасија Маринковића.

Говори енглески и служи се француским језиком (кандидат је приложио потврду о знању страних језика).

1.2. Радно искуство

Александар Цветковић је од октобра 2022. године запослен на Правном факултету Универзитета у Београду у својству сарадника у настави за предмет Уставно право. У пролећном семестру 2023/2024. године изводио је вежбе из предмета Уставно право. У

пролећном семестру 2022/2023. године такође је изводио вежбе из предмета Уставно право у својству сарадника у настави. Претходно је, у пролећном семестру 2021/2022. године био ангажован у својству сарадника ван радног односа (демонстратора) на Правном факултету Универзитета у Београду, такође на предмету Уставно право.

У академској 2023/2024. години руководио је радом шест група вежби. Вежбе су у студентским евалуацијама оцењене просечном оценом 4,58. И у академској 2022/2023. години руководио је радом шест група вежби које су у студентским евалуацијама оцењене просечном оценом 4,42. У академској 2021/2022. години је руководио радом шест група вежби. Студенти су у евалуацијама вежбе оценили просечном оценом 4,73.

Одлуком декана Правног факултета Универзитета у Београду од децембра 2022. године именован је на место секретара мастер студијског програма Мастер европских интеграција (*Master in European Integration*).

Одлуком уредништва часописа Архив за правне и друштвене науке од октобра 2023. године именован је на место секретара часописа.

У периоду од 2019. до 2021. године био је ангажован у својству коруководиоца Семинара историје у Истраживачкој станици Петница. Од 2021. године у својству стручног сарадника одржао је неколико предавања по позиву у Истраживачкој станици Петница.

1.3. Радови

1.3.1. Радови након другог избора у звање сарадника у настави

1. „Могућности референдума у консociјативној демократији.” 2/2024. Анали Правног факултета у Београду 72: 311–341.
2. „Распуштање парламента – правна природа акта о распуштању и могућности контроле.” 2024, 30 страна (семинарски рад);
3. „Уставна историја у делу Ратка Марковића“ (прихваћено за објављивање у зборнику радова са конференције „Омаж Ратку Марковићу“ одржане 8. децембра 2023. године на Криминалистичко-полицијском универзитету у Београду – кандидат је доставио потврду).

1.3.2. Радови након првог избора у звање сарадника у настави

1. „Референдумско питање – стандарди Венецијанске комисије и могућности контроле.” 2022. Зборник радова 35. сусрета Копаоничке школе природног права Слободан Перовић, том III. Београд: Копаоничка школа природног права – Слободан Перовић, 697–717;
2. „Уставна историја као самостална дисциплина?” 1/2023. Архив за правне и друштвене науке. Београд: Савез Удружења правника Србије и Републике Српске, Институт за политичке студије, 61–80;

3. „Конференција о улози истакнутих правника одржана на Универзитету у Београду – Правном факултету 3. јуна 2022.” 3/2022. Архив за правне и друштвене науке. Београд: Савез Удружења правника Србије и Републике Српске, Институт за политичке студије, 125–132;
4. „Косово и Метохија као српски гордијев чвор (осврт на посебну седницу Народне скупштине о Косову и Метохији).” 3/2022. Архив за правне и друштвене науке. Београд: Савез Удружења правника Србије и Републике Српске, Институт за политичке студије, 109–117 (коауторски).

1.3.3. Радови пре избора у звање сарадника у настави

1. „Утицаји историјских устава Србије и Југославије на изградњу националног уставног идентитета.” 2021. Мастер рад. Правни факултет у Београду, стр. 69;
2. „Европско право људских права: промене концепта суверености.” 2018. Идентитетски преображај Србије (ур. И. Крстић, М. Лукић). Београд: Правни факултет (објављено и у: Ревизија за правну, политичку и социјалну теорију и филозофију Eudaimonia 3/2019, 5-25);
3. „Ревизија историје у законодавству и судству – случај Равногорског покрета.” 1/2020. Ревизија за правну, политичку и социјалну теорију и филозофију Eudaimonia: 5-21 (коауторски);
4. „Гимназија Бора Станковић у Врању од 1945. до 1958. године: Идеолошки утицаји на рад школе.” 2015. Петничке свеске. Ваљево: ИС Петница, 443-462.

1.3.4. Приказ радова након другог избора у звање сарадника у настави

С обзиром на то да су радови кандидата Александра Цветковића, објављени пре другог избора у звање сарадника у настави, били приказани у извештају с тог конкурса, у овом извештају ће бити приказани радови који су објављени након другог избора у звање сарадника у настави:

1. „Могућности референдума у консоцијативној демократији.” 2/2024. Анали Правног факултета у Београду 72: 311–341.

У раду се анализира могућност примене референдума у системима консоцијативне демократије. Према теорији Арента Лајпхарта, сви демократски системи се могу поделити у две групе: већински и консоцијативни. Референдум се обично схвата као механизам непосредног одлучивања народа, при чему почива на принципу већинс. У овом раду аутор анализира квалитете које референдум мора да има у системима консоцијативне демократије у којима постоји подељеност друштва по бројним основама, тако да буде

задовољен најшири могући број интереса, а да тај механизам не изгуби своју институционалну физиономију и логику. Циљ рада јесте да се утврде могућности наизглед типичног инструмента већинске демократије у консоцијативним демократијама. У складу с тако постављеном проблематиком, најпре се термилошки одређују појам консоцијативне демократије и други појмови који су у вези с њим. Потом се ближе одређује природа института референдума, али не његовим дефинисањем, већ указивањем на његове кључне недостатке из угла консоцијативне демократије и начина њиховог превазилажења. На крају, кључне критике референдума и могући одговори разматрају се на примеру Канаде.

2. **„Распуштање парламента – правна природа акта о распуштању и могућности контроле.“** 2024, 30 страна (семинарски рад).

У раду се анализира правна природа акта о распуштању парламента као и могућности контроле таквог акта. Аутор полази од широко прихваћеног схватања, нарочито у домаћој теорији, да је распуштање политички акт и да као такав не може да буде предмет правне контроле. Распуштање парламента је класични механизам парламентарног система који заједно са изгласавањем неповерења чини институционалну логику овог система власти. Међутим, у овом раду не анализира се распуштање у том контексту, већ једна подврста која се означава као тактичко распуштање, а које се по дефиницији користи као средство превазилажења политичке кризе. На основу тога, извршена је анализа постављених питања у раду и то на два нивоа. У првом делу рада се разматрају два случаја контроле распуштања Бундестага пред Савезним уставним судом Немачке. У другом делу се са ослонцем на искуство Немачке, а нарочито узимајући у обзир праксу распуштања у Србији, критички анализирају уставна решења тог института. Посебан део чини анализа релевантних уставних и законских решења о томе да ли Уставни суд може да контролише акт о распуштању. Поред строго правне анализе, посебно се разматра и питање оправданости таквог могућег поступања, нарочито узимајући у обзир досадашњу праксу. Аутор на крају закључује да предвиђање широких надлежности уставних судова у бившим социјалистичким земљама несумњиво представља аргумент у прилог томе да постоји огромна потреба да се различити политички процеси доведу у оквире права, а да управо уставни судови њихово правно деловање у политичком окружењу контролишу.

3. **„Уставна историја у делу Ратка Марковића“** (прихваћено за објављивање у зборнику радова с конференције „Омаж Ратку Марковићу“)

У овом раду се анализира какво место заузима положај уставне историје у целокупном делу проф. Ратка Марковића. Аутор уочава да се Марковић никада није посебно бавио методолошким питањима уставне историје, али да то није неуобичајено и у

европским оквирима. Зато је анализа извршена на два нивоа. У првом делу се начелно истражују два питања: приступ у изучавању и метод уставне историје. На том месту се користе разни примери како би се утврдили основни методолошки елементи уставне историје, а аутор се ослања на постојећа сазнања о тим питањима. У другом делу се та општа питања анализирају у контексту дела проф. Ратка Марковић. Аутор је посебно анализирао место уставне историје у Марковићевом уџбенику уставног права, а потом је дао општи закључак о његовом приступу у изучавању уставне историје. На крају се износи закључак да је проф. Марковић високо вредновао значај уставне историје у проучавању уставног права и да је историјски метод сматрао незаобилазним у разумевању теоријских уставноправних појмова. Аутор посебно наглашава и општи значај уставне историје у функцији разумевања фундаменталних концепција уставног права.

1.4. Учешће на конференцијама и њихово организовање

Александар Цветковић је учествовао у јулу 2024. године на међународној конференцији „*De-patrimonialization and Re-patrimonialization in Post-Soviet Europe*“ с рефератом на тему „*We the People Who Won v. You the People Who Lost – Historical Revisionism Through Law in Post-socialist Serbia*“ у Клуџ-Напоки, Румунија. У мају 2024. године учествовао је на међународној конференцији „*Contemporary Challenges to Constitutionalism*“ с рефератом на тему „*The Relationship Between (National) Constitutional Identity and Sovereignty – the Case of Serbia*“ која је одржана на Правном факултету Универзитета у Београду. У децембру 2023. године је учествовао на конференцији „Омаж проф. др Ратку Марковићу“ с радом на тему „Место и значај уставне историје у научном делу професора Ратка Марковића“. Године 2020. је учествовао на Међународној студентској конференцији из теорије и филозофије права у својству коментатора. Године 2019. учествовао је на међународној студентској конференцији из теорије и филозофије права с радом на тему „Ревизија историје у законодавству и судству – случај Равногорског пројекта“. Године 2018. учествовао је на Међународној студентској конференцији из теорије и филозофије права с радом на тему „Европско право људских права – промене концепта суверености“. Током средње школе учествовао је на конференцији у организацији Истраживачке станице Петница с радом на тему „Историја Гимназије Бора Станковић у Врању од 1945. до 1958. године: идеолошки утицаји на рад школе“.

Био је члан организационог одбора Јесење школе и Међународне конференције „*European Union and Western Balkans Against the Backdrop of New Geopolitical Tensions*“ које су одржане на Правном факултету Универзитета у Београду у периоду од 14. до 18. новембра 2022. године. Учествовао је у организацији Међународне конференције „Преиспитивање реформске снаге Европске уније на Западном Балкану – правни и политички аспекти“ која је одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 26. и 27. маја 2022. године, као и у организацији Међународне конференције „*Feminist Legacy in*

Legal Theory and Practice“ која је одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 30. јуна и 1. јула 2022. године.

Александар Цветковић је у два наврата био и коуредник уставноправне секције у зборницима радова студената Правног факултета.

1.5. Учешће на пројектима и чланство у организацијама

Александар Цветковић учествује на стратешком пројекту Правног факултета Универзитета у Београду „Проблеми стварања, тумачења и примене права“ за 2024. годину, као и на *Erasmus Mundus Design Measures (EMDM)* пројекту под називом *Law and Gender, Intersectionality and Diversity – LAWGID*, у сарадњи Универзитета у Београду – Правног факултета са Универзитетом у Оребру – Факултетом хуманистичких и друштвених наука, Шведска и Универзитетом LUMSA – Департманом за право, економију и комуникације, Палермо, Италија.

Члан је организационог одбора Међународне студентске конференције из теорије и филозофије права коју организују Правни факултет Универзитета у Београду и Српско удружење за правну и социјалну филозофију, а члан је и редакције часописа „*Eudaimonia* – Ревија за правну, политичку и социјалну теорију и филозофију“.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Кандидат Александар Цветковић је у досадашњем школовању, као и у научно-истраживачком раду показао ванредан потенцијал за бављење уставноправном науком. Кандидат Цветковић има научну радозналост која у споју са лепим, научним стилем писања и темељном припремљеношћу за свако питање којим се бави ствара легитимно очекивање да ће он постати аутор чији ће радови бити читани и цитирани. У педагошком раду, Александар Цветковић је предан, одговоран и врло посвећен студентима. Он говори лепо, јасно и разумљиво, а неретко и надахнуто, због чега студенти радо похађају његове вежбе. Увек је спреман да се нађе предметним наставницима и редовно им помаже у обављању свих школских обавеза, захваљујући чему је за релативно кратко време стекао значајно радно искуство и успоставио добру комуникацију са студентима, али и са запосленима у факултетској администрацији. Поред тога, кандидат обавља, професионално и са завидном лакоћом, друге факултетске обавезе, а даје и релевантан допринос раду два научна часописа. Он се повремено и с мером оглашава у новинама и у другим средствима јавног информисања. Ваљало би посебно истаћи да се Александар Цветковић предано бави концептуалним и методолошким питањима уставне историје, као научне дисциплине која до данас нису разматрана у довољној мери у нашој и страниј литератури. Дакле, Александар Цветковић је кандидат који по свим суштинским академским параметрима заслужује да буде изабран за асистента за предмет Уставно право.

Имајући у виду све наведено, Комисија констатује да Кандидат испуњава све законске услове за избор, те стога има задовољство да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду упути

ПРЕДЛОГ

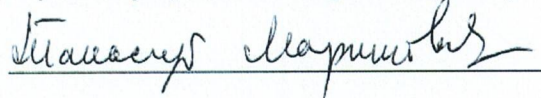
да донесе одлуку да се за једног сарадника у звању асистент за Уставноправну ужу научну област – предмет: Уставно право на Правном факултету Универзитета у Београду изабере кандидат Александар Цветковић.

У Београду, 19. августа 2024. године

Проф. др Владан Петров, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

Проф. др Танасије Маринковић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

Проф. др Маријана Пајванчић, редовна професорка
Правног факултета Универзитета у Новом Саду, у пензији

